

מסכת תענית דף כח.

הגמרא מבאר המשנה כו. "פרשה גדולה קורין אותה בשנים בשחרית ובמוסף ובמנחה קורין על פיהם", היינו בשחרית ובמוסף קורין אותה בספר, ובמנחה קורין אותה על פה כקורין את שמע, וכן איתא בברייתא שבמנחה כולן נכנסין וקורין אותה על פה כקורין את שמע.

~~~~~

קושית הגמ' - מה ההפרש בין מנחה לנעילה, שקרבן עצים דחי מעמד דנעילה ואינה דוחה מעמד דמנחה?
תירוץ הגמ' - מנחה דברי תורה, שיצחק תיקן תפלת מנחה, משא"כ נעילה דברי סופרים.

~~~~~

ת"ר כשעלו בני הגולה לא מצאו עצים בלשכה ועמדו אלו והתנדבו משלהם, וכך התנו נביאים שביניהם שאפילו לשכה מלאה עצים יהיו אלה מתנדבין משלהן.

~~~~~

ת"ר מה היו בני גונבי עלי ובני קוצעי קציעות, פעם אחת גזרה המלכות גזרה על ישראל שלא יביאו עצים למערכה ושלא יביאו בכורים לירושלים..... הביאו סלי בכורים וחיפוס בקציעות ונטלום ועלי על כתפיהן.... וזה גונבי עלי על שם שמתנגבין מן הפרוזדאות (שומרים) על עסקי עלי.

תנא כעין מעשה זה עשו בני סלמאי הנתופתי, שפעם אחת גזרה המלכות גזרה על ישראל שלא יביאו עצים למערכה.... הביאו גזיריהן ועשו סולמות והניחו על כתפיהן.... אמרו... להביא גוזלות משובך שלפנינו ובסולמות שעל כתפיונו...., ועליהן ועל כיוצא בהם הוא אומר "זכר צדיק לברכה", ועל ירבעם בן נבט וחבריו נאמר "ושם רשעים ירקב".

מסכת תענית דף כח

ר' יוסי	ת"ר ר' יהודה	ר' יוסי	גמ' כח. - ת"ר רבי מאיר	משנה דף כו. (זמן עצי הכהנים והעם תשעה)	
				בני ארח בן יהודה (משבט יהודה)	א' ניסן
				בני דוד בן יהודה (ממשפחת דוד המלך)	כ' תמוז
				בני פרעוש בן יהודה	ה' אב
				בני יונדב בן רכב	ז' אב
				בני סנאה בן בנימין	י' אב
				בני זתוא בן יהודה ועמהן כהנים ולוים וכל מי שטעה בשבטו ובני גונבי עלי ובני קוצעי קציעות	ט"ו אב
משפחה אחרת		הן הן בני יואב בן צרויה	הן הן בני דוד בן יהודה	בני פחת מואב בן יהודה	כ' אב
הן הן בני יואב בן צרויה	הן הן בני דוד בן יהודה	משפחה אחרת		בני עדין בן יהודה	כ' אלול
				בני פרעוש (שניה)	א' טבת

קושית הגמ' - מנו מתניתין, אי ר"מ או ר"י, ליתני שבו בני דוד בן יהודה שניה כמו שנאמר שבו בני פרעוש שניה?

ואי ר' יוסי, ליתני שבו בני יואב בן צרויה שניה?

תירוץ הגמ' - לעולם ר' יוסי, ובני יואב בן צרויה הביאו פעם אחת, שתרי תנאי אליבא דר' יוסי, ומאן דאמר בני פחת מואב היינו יואב לא סבירא ליה דבני עדין היינו יואב אלא משפחה אחרת, ומ"ד בני עדין היינו יואב לא סבירא ליה דבני פחת מואב היינו יואב, וכן לא סבירא ליה דהיינו בני דוד, אלא משפחה אחרת הן.

הטעם שבני דוד או בני יואב נקראו **בני פחת מואב** משום שדוד בא מרות המואביה, וכן יואב, כי צרויה אם יואב היתה אחות דוד.

~~~~~
אמר ליה מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, מאי שנא הלל דדחי דידיה (מעמד דשחרית) ולא תפלה אחרת, אמאי לא אמרינן נמי במוסף דלא דחי אלא דידיה, דהיינו מוסף ולא מנחה ונעילה.

אמר ליה רב אשי אה"נ ר' יוסי סבר כוותך, דר' יוסי אמר כל יום שיש בו מוסף יש בו מעמד, ואין הכוונה מעמד דשחרית, שהת"ק נמי סבר שיש בו מעמד, ואין הכוונה למוסף שודאי דידיה דחי, ואין הכוונה למנחה, שיום שיש בו קרבן עצים דוחה מעמד דמנחה, ור' יוסי אמר כל יום ואפילו כשיש קרבן עצים, ואלא מאי מעמד דנעילה, שהקרבן מוסף אינה דוחה נעילה אלא מעמד דידיה.

מסכת תענית דף כח:

משנה כו. - באחד בטבת לא היו בו מעמד, שהיה בו הלל וקרבת מוסף וקרבת עצים.

גמרא כח: - וליתני נמי באחד בניסן לא היה בו מעמד, מפני שיש בו הלל וקרבת מוסף וקרבת עצים?

רבא - זאת אומרת הלל דראש חדש לאו דאורייתא אלא מנהג ואינה מבטל מעמד דשחרית,

דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק, י"ח יום בשנה אפילו יחיד גומר בהן את ההלל,

ח' ימי החג, וח' ימי חנוכה, ויום טוב הראשון של פסח, ויום טוב של עצרת.

ובחוץ לארץ כ"א יום, ט' ימי חג, ח' ימי חנוכה, ב' ימים הראשונים של פסח, וב' ימים של עצרת.

ושאר ימי הפסח אינו גומר, ודוקא **בחג הסוכות** שכל יום ויום חלוק בקרבנותיו, כל יום כחג בפני עצמו דמי.

רב איקלע לבבל, שהיו אומרים הלל, כיון שראה שמדלגין לא לנו וכו',

ראה שקורין לא מצד הלכה אלא מצד מנהג אבותיהם.

תנא יחיד אינו צריך להתחיל בראש חדש, ואם התחיל, גומר (בדילוג).

מנלן?	ה' דברים אירעו את אבותינו בי"ז בתמוז
דתניא מחלוקת ת"ק ור' יוסי אם התורה ניתנה בו' סיון או בז' סיון, וכ"ע סברי שמשה עלה למרום בז' סיון, והיה בהר לארבעים יום, כ"ד יום בסיון, וט"ז יום בתמוז, וירד בשבעה עשר בתמוז ושבר הלוחות, כדכתיב "ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל וישלך מיידו את הלוחות....".	נשתברו הלוחות
גמרא (כך קיבלו מאבותינו).	ובטל התמיד
תניא בראשונה הובקעה העיר בתשעה בתמוז, בשניה בשבעה עשר בו.	והובקעה העיר
גמרא (כך קיבלו מאבותינו).	ושרף אפוסטמוס את התורה
דכתיב "ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שומם", דבעת שהוסר ונתבטל התמיד, באותו היום נתן שקוץ שומם, דהיינו הועמד צלם בהיכל.	והעמיד צלם בהיכל